

hvis Interesse er knyttet til den; man kan ikke affkaffe Staten, fordi Forbruget saa bliver umuligt, og fordi mangfoldige Menneskers Vel og Ve er knyttet til Staten. Af samme Hensyn er det, at en Distat ikke kan give en Alderdomsforsørgelse en tilstrækkelig fast Grundvold, og dette maa være en tilstrækkelig Grund til at modsætte sig, at den faar denne Grundvold.

Mig vilde det synes allerbetimeligst og naturligt, at Tinget ikke kom til at stemme over Forslaget i denne Samling, at det ikke blev nødt til at stemme om det saaledes, som det foreliger. Jeg kan i det mindste ikke stemme for et Forslag, hvis Grundlag jeg i den Grad fordømmer, som jeg fordømmer Grundlaget for dette Forslag. Men paa den anden Side forekommer det mig, at det vilde være heldigt, at der ikke gives Tinget Lejlighed til i denne Sammenhæng at stemme over Alderdomsforsørgelsen. Jeg tror, at derved, at Endringsforslaget har været stillet her, er der opnaaet det, som skulde opnaas derved. Der er opnaaet, hvad der ogsaa fra anden Side er udtalt i Dag, at Tanken om Alderdomsforsørgelse maa siges nu at være saaledes vokset fast til vor Politikk her i Landet, hvad enten den betragtes fra Højres eller Venstres Side, at vi ikke kunne komme bort fra den. Jeg tror, at det, at denne Sag er studt ind her som et Endringsforslag, har haft sin Betydning i Retning af at gøre Sagen aktuel. Dernæst er der en anden Grund, i Kraft af hvilken jeg ønsker, at Sagen ikke skal komme til Afstemning nu. Jeg vil nemlig nødig, at det skulde staa saaledes, som om denne Sag skulde føres frem mod Flertallet i dette Ting, der jo dog, naar alt kommer til alt, skal afgøre, om den skal føres igennem eller ikke. For mig staar det som noget, der er opnaaet gennem disse Dages Forhandling, hvis vi kunne faa dette Endringsforslag ud af Dagsordenen under Afstemningen. Jeg har ikke nogen Mening om, hvorvidt det kan lade sig gøre, eller hvorvidt de der have Magt dertil, ville gøre det, men for mig staar det som det mest henigtsmæssige, det mest praktiske, blandt andet ogsaa af den Grund, at det ikke er mig ganske klart, hvorledes Sagen vil staa, hvis vi afstemme om dette Endringsforslag, og det bliver forkastet. Betyder det saa, at dermed er denne Sag afgjort i denne Samling? Hvad er det, vi behandle? Er dette anden Behandling af det Forslag, om en Alderdomsforsørgelse, som vi tidligere have haft til første Behandling? Eller er det et Endringsforslag til en anden Lov, et Endringsforslag, som vi kunne forkaste, uden at det

oprindelige Forslag og dets videre Behandling lider derunder? Det er mig ikke fuldkomment klart, hvorledes Forholdet er, saa at ogsaa af den Grund vil jeg nødig, at vi i dette Øjeblik skulle gøre et Skridt ud i Mørket og forhindre, at vi yderligere komme til at beskæftige os med en saa stor og omfattende Sag som Alderdomsforsørgelsen. Desuden er det, forekommer det mig, ikke saa afgørende, om denne Sag bliver ført igennem ved denne Lejlighed. Det er nemlig ganske vist saa, at det er udtalt, ogsaa af Forslagsstillere, at denne Lov er en Lejlighedslov, men alligevel tror jeg ikke, at der i Ordets snævraste Betydning er en Lejlighedslov eller er opfattet saaledes af dem, der have forelagt Lovforslaget. Jeg tror, at for dem som for alle os andre staar det saaledes, at en Lejlighed er greben, men at det er Sagen for dens egen Skyld, man vil have fremmet. Derfor mener jeg ogsaa, at det maa stille sig saaledes, at naar man ikke blot staar i Forhold til Sagen som til en Lejlighedslov, man vil føre igennem, fordi Situationen gør det faktisk rigtigt at føre den frem, men man for Sagens egen Skyld vil have den fremmet, og naar andre i Princippet ere imod en Distat, som ogsaa Forslagsstillerne ere, da kan jeg have sikker Tillid til, at de Mænd, for hvem denne Sag er en alvorlig Sag, ogsaa have Tanke for, at det er den Udvej, ad hvilken denne Sag faktisk bedst fitres. Men har jeg den Mening, har jeg al Anledning til at ønske, at Sagen ikke maa komme til Afslutning ved denne Lejlighed, men at den maa blive draget ud af Debatten nu, da den har spillet sin Rolle deri, og at vi fremtidig paa et efter min Mening fastere og solidere Grundlag kunne komme til at behandle denne Sag. Jeg vil altsaa stemme imod Endringsforslaget under Nr. 1 og imod Endringsforslaget under Nr. 8, og maa som Følge af min Opfattelse i dette Øjeblik holde mig til Mindretallets Forslag under Nr. 3, det, der gaar Distatten forbi og i øvrigt gør Forslag til nogle Lovtæller og Endringer, hvad Toldafgifterne angaar.

Det ærede Medlem, der har fremsat dette Endringsforslag, har talt meget stærkt og ivrigt mod Beskyttelsen og dens uheldige Følger. Jeg vil i den Anledning henstille, hvad der ikke er mig ganske klart, om ikke han kommer til gennem sit Endringsforslag — og i øvrigt ogsaa Flertallet i sit Forslag — at avle en vis Art Beskyttelse, som ikke burde finde Sted. Det er mig ikke klart, om en Vare som Risflivelse bliver toldfri, samtidig med at Ris bliver toldfri. Jeg antager det ikke, men hvis det er saa, bliver Følgen